

Gezelençde / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Medisina, Satiriki hekaýalar, Sözler
написано kitapcy | 22 январа, 2025

Gezelençde / hekaýa GEZELENÇDE

Eger-de ýagys-zat ýagman Gün çykyp dursa, onda sagat ýedileriň töwereginde telefon jyňňyrdamaly. Men Olegden jaň geljegini bilýärim. Trubkany göterýärim. Bu hakykatdanam şol, Oleg.

– Witýa, salam! Bu men – Oleg! Nirä ýitirim bolýañ-aý, şepe?

– Işim boldy, başagaýrak – diýip, men jogap berdim.

– Işem işdir welin – diýip, Oleg sözünü dowam etdirdi. – Ýöne käte dynjam almak gerek. Ýogsam, okuwam halys ýadadar. Bi, şäheriň daşyna gezelenç edilse, nähili görýäň? Howa-da gowulandy, kömelek barmyş diýýärler... Ýogsa-da, ynha, Lýolýa-da ýanymda, saňa salam aýdýar.

Lýolýanyň şol ýerdedigini men Olegiň gep salgyndanam aňdym. Gezelenje gitmek baradaky teklibem, megerem, şol orta atan bolsa gerek. Teatra bilet tapan däl, şäherde işsiz söw-söwläp ýörmegem bir gyzyksyz. Onsoň Lýolýa «Tokaýa gezelenje gidilse nähili oňat boljak. Hany, sen öz Witkaňa jaň etsene, goý, ol bizi öz maşyny bilen äkitsin» diýendir.

Trubkany golaýrak tutup gürledim:

– Oňa mendenem salam aýt! Gezelenje gidib-ä bolardy welin... Ýanynda jorasy barmyka?

– Oňam bir gürrüňi bolarmy. Hökman. Ynha, Lýolýa maňa bir zatlara-ha aýdýar... – Oleg trubkanyň mikrofonyny eli bilen berk gysýar. Ol Lýolýa bilen gürleşýändir. Men bilýän, häzir ikisiniň arasynda takmynan şeýleräk gürrüň bolýan bolmaly. «Ol ýanynda jorasam bolsun diýip haýys edýär». «Men kime diýeýin?» «Kimem bolsa birine diý-dä, ýogsam, ol bizi äkitmez», «Şol oglanyňam ynjklygy gutarjak däl-ow! Bolýa-dan bir alajyny ederis...» – Jorasy boljak – diýip, Oleg begençli seslenýär. Üzümiň suwy ýaly gyz. Özem okumyş...

Men minnetdarlyk bildirdim.

– Sag boluň! Sagat näçede?

– Ynha, munyň başga gürrüň – diýip, Oleg şatlygyny daşyna

çykardy. – Sagat on birlerde gitsek seň üçin ir bolmazmy? Diýmek, biz onda saňa öýümüziziň ýanynda garaşýas... Ýanyň bilen ýapynja, çişlik bişirilýän zatlary hem alyşdyraweri...

Men trubkany goýup, diwandan turdum. Iň kyn iş öňdedi, kakamdan neneňsilik bilen «Zaporožesi» diläp almaly. Men goňşy otaga girdim. Kakam gözünü süzgekledip, gazet okap ýatyrdy.

– Atam, beýdip gapdalyňa ýatyp okamasana. Gözüň hasam zaýalanar – diýip, men seslendim.

Onuň ýanyna baryp, kellesiniň aşagyna ýassyk goýdum. Ol minnetdarlyk bilen maňa seretdi-de, ýylgyrdy.

– Sag bol, Witok! Sen gaty aladaçyl... Ýöne, bilip goý, maşyn bermen. Ertir Liza daýzaň doglan günü, biz şoňa gitmeli.

– Bu ikara maşynly gürrüň nirden geldi? Senden maşyn dileýän barmy?

– Onda bagyşla, oglum – diýip, kakam mylaýymsyrady. – Göwnüme şeýle ýaly boldy. Ýogsa-da, senem ertir biz bilen daýzaň doglan gününe gitseň-ä o pahyr monça bolardy...

Bu sözleri ol göwünli-göwünsiz aýtdy. Meniň hiç hili Liza daýzalara gitmejegimi ol oňat bilýärdi. Men häzir ondan boýun towlamak üçin bahana tapmalydym. Dogrusy, men-ä şu garyndaşsumaklardanam ýadapdyryn, bularyň doglan günem gutaranok, çagyrylan ýere barmasaňam gelşiksiz.

– Hezil edip giderdim welin, bu gün-erte zaçýotymyz bar. Ertir Oleg bilen duşuşmaly, ol sopromatdan kömek edeýin diýip boýun aldy. Eger ýalňyşmaýan bolsam, Liza daýza Wolkowskiň ýanlarynda ýaşaýar öýdýän. O ýerik göni metro gidýän bolmaly...

– diýip, men kakama seretdim.

– Biz ejeň bilen maşynly gitjek – diýip, kakam kesgitli gürlledi.

– Maňa näme, özüňe zyýan edersiň. Maşynly gitseň, bir gramam içip bilmersiň-dä...

– Meniň ödüm agyrýar, öňi-soňy içip biljek däl...

– Onda saňa iýmegem bolýan däldir. Beýle bolsa gidip näme işlejek?

– Liza daýzany gutlamaly. Näme, ýörite şonuň üçin gidende gelşiksiz bolar öýdýäňmi? Sopromaty öwrenmek üçin maşynyň asla gerek ýeri yok.

Ol maña jiňkerilip seretdi. Özünüň bu gürrüňine gaýtargy tapmaz öýtdi. Onuň pikirini, men muşakgat baryny ýagdyrmalymysym, olam meniň keji me gaýtjakmysyn. Tapdyň bu ýerde erni suwlyny!

– Atam – diýip, men onuň inçe damaryndan tutdum. – Meniň aýtjak zadymy üns berip diňle. Hakykatdanam, maña ertir maşyn gerek. Näçe diýseň häzir ynandyryjy bahanalary tapyp bilerdim, ýöne ýalan sözüň nämä geregi bar! Men saňa dogrymu aýdaýyn, meni bir gyz bilen tanyşdyrdylar, o gyzam göwnüme ýarady. Içigargalmuş ertir öýden maşyn alyp, ähliňizi tokaýa kömelege äkideýin diýip öwnäýdim. Öwürmek gowam däl welin, men şeýtdim-dä. Indi sen maşyn bermeseň, men bir boş gürläp ýören ýañra ýaly boljak, olaryň gözüne görünmäge utanaryn. Dogry, bu durmuşda iň bir aýylganç zat dälse-däldir, ýöne meniň üçin şeýle bir möhümsizem däl. Ynha, bolany şu! Ýagdaýyňa seret-dä... Men penjiräniň ýanyna baryp, daşaryny synlamaga durdum. Häzir kakamy gyssap, onuň iki aýagyny bir gonja sokmaly däl, ol oýlanmaly. Kakam ýatan ýerinden galdy-da, otagyň içinde ikiýana gezmeledi, eli bilen eňegini owkalaşdyrdy.

– Me, al! – diýip, ol maña maşynyň aşaryny uzatdy. – Ýöne birazrak ýag guýmalydyr.

– Bilýän, atam. Köp sag bol, minnetdar – diýip, men aýtdym. Kakam ýanyma geldi-de, makullaýjylyk bilen böwürüme symsyklady.

– Berekella, Witýa! Dogryňy aýtdyň. Elmydama şeýdip hakykaty aýtgyn!

– Elmydama bolanok-da – diýip, men degişmä saldym. – Hakykat diýilýän zady diňe çykgynsyz günüňe ýygnap goýmaly...

Meniň degişmäm ýerliksiz boldy öýdýän, ol ýylgyrmady.

Olaryň gözi ýoldadyr, maña garaşýandyrlar, gideýin. «Zaporožesim» ýuwaşlyk bilen Olegleriň howlusyna girýänçä men ol gyzy synlap ýetişerin. Lýolýanyň özüne görä görmeksizräk birini çagyryjagyny men aňýadym, ýöne beýle betnyşan zat bolar öýtmändim.

Keltejik, ýüzem ak esgi ýaly, kellesijem ýaglyk bilen daňypdyr. Göräýmäge, sypaty şeýle bir erbedem däl, ýöne egnindäki syrlaşyp duran galyň neýlon kurtkasy nämä diýsene, aýagam rezin ädikli... Elinde bolsa sebedi bar... Ol samsyk,

dogrudanam, kömelel çöplemek üçin taýýarlanypdyr öýdýän.

– Edil diýen wagty gazykdyr – diýip, Oleg maşyna münüp durşuna meniň tarypymy ýetirdi. – Tanyş boluň: bu – Tanýa, bu-da biziň Wiktorymyz!

– Örän gowy – diýip, Tanýa ýyrşardy hem-de meniň elimi gysdy. Tanýanyň göreçleri birhili hyýrsyzdy. Ýaşyna görä däldi. Sulhumyz alyşmazmykan öýdýän. Aý, bolýa-la, baramyzsoň görübereris.

– Nirä?

– Witýa jan, şol öz ýerimize. Sen bilýäň ahyryn – diýip, Lýolýa dillendi.

Barjak ýerimize çenli bir sagat dagy ýöremelidi. Ilki şossedən, soňra oba arasyndan geçýän gumakly ýola düşmeli, gür tokaýlyga gireniňden soň welin, tä barýançaň darajyk asfalt köçe bilen gidibermeli. Bu ýeri eýýäm maşyndyr motosikletden dolupdyr. Meýdançaň gutaran ýerini derýa kesip geçýär. Ol ýerde sowukdan ýaña gagşaşyp, suwa düşüňip ýören iki-ýeke alasamsyklaram bar. Ýöne adamlaryň köpüsi saralan otuň üstüne düşegini ýazyşyp, ýüzüni sowujak güýz güneşine çoyuşyp ýatyr. Oleg maşyndan düşdi-de, arassa howany demine dartyp aldy.

– Nähili eşret!

– Oleg! Lýolýa! Bärlik geliň!

Gördüňmi, haýsydyr bir teatrdan tanyşlar. Dogry, olar Olegiň dostlary, ýöne aralarynda birlän-ikilän meni tanaýanlaram bar, şonuň üçinem Tanýanyň goltugyndan tutup, olaryň arasyna barmaklygyň geregi ýok.

– Salam! – diýip, Oleg olara gygyrdy. – Biz häzir...

Ol iýer-içer ýaly zatlaryny, goş-golamlaryny, magnitofonyny maşyndan düşürişdirdi. Tanýa-da maşyndan çykyp, töweregine garanjaklady. Adamlara gülki bolup durman, elindäki sebedi bir ýok etsedi.

– O-how, Ýurka-da gelipdir! – diýip, Lýolýa begençli gygyrdy.

– Witýq, sen näme maşyndan düşmän otyrasyň?

– Soňurrajyk bararyn. Maşynyň motoryna seretmeli ýeri bar – diýip, men bahana gözledim.

– Siz kömelek çöplemäge gideliň diýmediňizmi näme? – diýip, Tanýa aljyraňňy hüňürdedi.

– Kömelegem çöpläris – diýip, Oleg güldi. – Dostlar bilen tötänden duşduk. Oňat oglanlar! Ýör, men seni olar bilen tanyşdyraýyn.

– Ýok – diýip, Tanýa ýygryljyrady. – Gowusy, men tokaýa..

– Şeýlemi, bagty barlap görjek diýsene – diýip, Oleg derrew razylaşdy. – Ýöne soň biziň ýanymyza gelgin. Biz onýança çişligi-zady ýola goýuşdyrally. Witýa, sen biz bilenmi ýa Tanýa bilen?

– Men maşyn bilen! – diýip, has ynandyryjy bolar ýaly, onuň kapotyny açdym. Kellämi sokup, Tanýanyň tä garasy ýitýänçä, maşynyň motoryna seredişdiren boldum.

– Näme, az-kem sypaýyçylyk edip bileňokmy – diýip, Lýolýa kineli gürlledi. – Biz-ä gyzy seniň üçin çagyrdyk, senem oňa barmysyňam diýeňok!

– Näme üçin? Men onuň hyzmatynda... Ýöne entek öwrenişmeli, duýgusyny barlap görmeli...

– Baş üstüne, ýöne gyşarylma! – diýip, Lýolýa öýkeli hüňürdedi. – Meniň tanyşlarym göwnüňe ýakmaýan bolsa, onda özüňe gyz gözleniber!

Ol mamla. Ýöne edil beýle-de däl, näme, men özüme gyz gözlenmeýändir öýdýäňizmi?

Biz öňki oturanlaryň gapdalynda düşledik. Düşegimizi ýazyşdyryp, olaryň gürrüňine goşulyşdyk. Bir murtly ýigit (ol birhilu tanyş ýaly welin, ýa telewizorda, ýa-da başga bir ýerde görendirin) «Sowremennik» teatrynyň aktýorlary hakynda toslama gürrüňleri aýdyp, gyzyly-gyran gülüşdirip otyr. Dogrusy, onuň aýdýan zatlarynda känbir gülküli zadam ýok, ýöne gürrüň berşi gaty täsin. Bagtly adamlar bar-la! Aýdan zadyna gülşüp otyrlar. Gyzlar oňa şeýle bir hyrydar göz bilen garaýarlar welin, men çagakam maňa ejem şeýle seredendir öýdemok...

Soňra menem tokaýa gitdim. Keýpine, gezelenje.

– E-he-heý, Tanýa! Tanýa, ä-he-heý – diýip, elimi agzyna tutup gygyrdym.

Näme üçin şeýdip gygyranymy, dogrusyny aýtsam özümem bilemok. Ol edil öň ýanymdan, berýoza agajynyň arkasyndan çykdy. Kellesindäki ýaglygyny aýrypdyr, onuň asyl goňrasdan açygrak

uzyn saçy bar eken. Indi oña öň tarapynran seretseňem hiç neneň däl.

– Men-ä sizi azaşaýdyňyzmykan öýtdüm. Nähili, kömelek barmy? – diýip, men oň habar gatdym.

– Ynha – diýip, ol sebedini görkezdi. Onuň içi garamtyl kömelekden doly eken.

– Beýle zatlar bardyr diýip kim pikir etjek? Munyň ýylan kömelegi-hä däl-dir-dä?

– Diýýäniňiz näme! – diýip, ol güldi. – Ynha, bula-ha tüýs gelin kömelek, bularam...

– Geň zat! Şu ýerlerik näçe kömelege geldik welin, beýle-beýle zatlaryň bu ýerde bitýändigini bilmändiris.

Meniň bu degişmäme ol ýylgyrды. Diýmek, ol oýna-çyna düşüňär-dä, şoňa-da şükür.

– Siz meň bir gören ýüzüm ýaly – diýip, men oña seretdim. – Biz Andreý Woznesenskiniňkide duşuşana-ha däl-diris-dä?

– Ýok – diýip, ol utanjaňlyk bilen ýüzüni aşak saldy. – Onuň bilen tanyşlygym ýok. Näme, sizem şahyrmy?

– Ýok. Men himiýaçy.

– Onsoň nirede işleýäňiz?

– Ynha, ony welin soramak bolanok! – Onuň ýüzüne dikarynlap seretdim. – Gowusy, geliň, başga zat hakynda gürrüň edeliň...

Şundan soň biz kömelek çöpläp başladyk. Keýpine düşünseň, asyl ol gaty gyzykly zat bolýan oguşýan.

Tanya uly bir töňňäniň üstünde oturdy-da, ýygnan kömeleklerini saýpallaşdyrды, olaryň göbegini goparyşdyrды. Menem onuň gapdalynda ýerleşdim.

Iň jogapkärli pursat gelip ýetdi. Biz egin-egne berip otyrys. Ol maňa seredenok, bilgeşleýin kömelekli sebedini dörjeşdiren bolýar. Ýöne onuňam häzir dem alşyndan ähli küý-köçesiniň şol bir zat hakyndadygyny aňýaryn. Şular ýaly ýagdaýda käbir bihaýa oğlanlar derrew sözden işe geçýärler. Ýöne meniňki häzir ugruna däl, oňly gürläbem bilemok, onsoň iş nireden bolsun. Häzir özümi dürsemek üçin çilim çekeýin, soň onuň egninden gujaklaryn. Bilýän, olam maňa «Beýtmesene, gerek däl» diýen bolar.

Men ýuwaşlyk bilen agras elimi onuň egnine atýaryn. Ol maňa

tarap öwrüldi-de, üýşenip maña seretdi. Soňra ýerinden turdy.

– Wiktor, beýtme, gerek däl!

– Näme üçin?

Şular ýaly pursatda şeýle samsyk sorag bermäýin diýip ýüz gezek özüme söz beripdim welin, her gezek unudaýýan.

– Sebäbi gerek däl-dä! – diýip, ol kinaýaly ýylgyrdy.

– Dogry aýdýaň, gerek däl! – diýip, menem töňňäň üstünden turdum. – «Gerek däl» diýip siz gaty ýerlikli aýtdyňyz, Tanýa. Menem başda şeýle pikir etdim, soňam birden, aý, gerek bolaýmasyn diýip elimi boýnuña salaýdym-da. Ynha, indi gerek dældigine açyk göz ýetirdim.

Men şeýle bir çalt gürleýän. Ol ilki täsin garaýyş bilen maña seretdi, meniň bu aýdyp duran zatlaryma nähili düşünjegiji bilmedi, soňra başyny ýaýkap güldi. Ýöne bu gezek onuň gülküsünde kinaýa ýokdy. Meniň bilen, gowusy, iş salyşmaly dældigine düşündi öýdýän...

– Wagt boldy, ýörüň. Bize bireýýämden garaşýan bolmaklary mümkin...

Çişligiň ysy dumly-duşa ýaýrapdyr. Ýöne bize garaşýan bolaýmasynlar diýip ol ýalňysypdyr. Biz öwrülip baranymyzda eýýäm getirilen etiň köpüsini iýipdirler, çakyrlyk içilipdir, hälki murtly oylan bolsa entegem gürläp otyr, ähli kişi gyzylygyran gülüşýär. Dogrusy, şu ýagdaý maña ýaramanam duranok, hiç kim saňa üns berenok. Tanamaýanlaryň bilen tanyşjak bolup azara galmaly däl, oduň başyna geç-de, hiç ýerik gitmedik ýaly joňkarda otur.

Lýolýa Tanýany ýanynda oturdyp, oňa bir bölek çişlik bilen bir bulgur çakyr hödürledi. Menem gyralary ýananrak çişlikden çekelemäge durdum.

Gün agaçlaryň aňyrsyna duwlanyp ugransoň, howa salkynlaşdy. Men ýerimden galyp, töwerege aýlaň-çaýlaň etdim. Iňrik garalyp başlanda-da oduň başyna öwrülip geldim. Iýlip-içileninden soň ähli oturylyşyklarda bolşy ýaly, bu ýerde-de adamlar iki-ýekeden bölünişip, özara gürleşip otyrdylar.

Ara ümsümlük düşenden:

– Nähili, ugramarysmy? – diýip, men Olegden soradym.

– Ýok, biz-ä entek oturjak...

– Witýa, sen alñasasañ gidiber, bizi oglanlar äkider – diýip, Lýolýa seslendi.

Tanýa-da ýerinden turdy.

– Gaýdar wagty boldy.

– Tanýuşa, men sizi äkideýin – diýip, murtly aladalandy.

– Ýok, ýok – diýip, Tanýa kesgitli jogap berdi. – Men Wiktor bilen.

Biz şähere gelenimizde eýýäm garaňky düşüpdü. Ýolda az gürleşdik. Tanýa yzda otyrdy.

– Siz nirede ýaşaýaňyz? – diýip, men ondan soradym.

– Haýsy metroň ýanynda düşürseňizem bor, maňa tapawudy ýok – diýip, ol biparh jogap berdi.

– Şeýle-de bolsa, sizi nirä äkitmeli?

– Kyn görmeseňiz, Beskudnikowo.

Maňa geregem şoldy. Medeniýetlisiräp oturmaýyn.

– Beskudnikowo bolsa Beskudnikowo äkidäýeris – diýip, men çilim otlandym. Egnimiň üstünden oňa çilim uzatdym.

– Sag boluň, men çekemok.

– Diýmek, siz kömelek boýunça specialist-dä?

– Aýdýanyňyz näme, mendenem bir specialist bolarmy? Kömelek üçin irräk gitmeli, özem başga ýerik.

– Kömelegiň köp bolýan ýerini bilýäňizmi?

– Bilýän.

– Belki, meni-de çagyrrasyňyz?

– Siz gidermisiňiz?

– Näme gitmän! Kömelegiňem özbaşyna keýpi bar eken...

– Hakykatdanam, çynyňyz bolsa, gideliň.

– Onda size jaň etmek mümkinmi? Telefonyňyzy ýazyp beriň.

– Bolýa.

Ol meniň jaň etmejekdigimi bilýärdi, onuň hiç ýerik çagyrmajagyna meniňem akylym çatýardy. Mahlasy, biz Beskudnikowo nähili gelenimizi bilmedik.

– Saga – diýip, ol sowulmaly ýerimi salgy berdi. – Ynha, öýümiziň ýanyna geldik. Köp sag boluň, minnetdar.

Men maşyndan çykyp, oňa gapyny açyp berdim, düşmäge kömek etdim.

– Ýene bir gezek sag boluň.

- Işigiñize çenli ugradaýyn.
 - Ýok, ýok, gerek däl...
 - Onda duşuşýançak... Kömelege gidýänçäk!
 - Duşuşýançak! – diýip, ol elini uzatdy. Oniň eli ýyljajykdan mymyjak eken.
 - Her näme diýseňem-ä men sizi bir ýerde görüpdim öýdýän.
 - mümkin, men sizde çyzykly geometriýadan okadýan – diýip, ol ýylgyrdy.
- Birdenkä-dw üsgülewüгим tutdy. Näme üçin men üsgürýäkäm? Onuň elini bir goýber-dä, samsyk!!!
- Ynha... ýaňky... işler... – diýip, men üsgülewügiň arasynda üzlem-saplam gürledim.
- Näme samahyllaýanymy özümem bilemok. Kurtkamyň ähli iliklerini ildirip çykdy... Wah, iň bolmanda, onuň atasynyň ady bir ýadyma düşsedi...
- Sag boluň – diýip, ol hoşlaşdy.
 - Sag boluň...
- Ol öwrüldi-de, öýlerine tarap gitdi.
- Maşynyma böküp mündüm, atylan ok ýaly waz ýasaýdym. Elbetde, ol şo bolmaly... Tatýana... Sergeýewnamy ýa-da Semýonowna, kes-kelläm ýadyma düşenok. Beýleki gruppada okadýar, ýöne bizde-de birki gezek okuw geçipdi. Men oňa Olegiň çyzyp beren epýuryny tabşyrypdy. Maňa näme bolýarka?
- Görsem, maşynyň spidometri ýüzi görkezýär. Azajyk badymy peseltdim. Bir bagyň gapdalyna baryp saklandym. Özümi dürsemezem, bir zadyň üstünden baraýmaýyn. Maşyndan düşdüm.
- Bu ýeri gaty çola görünýär, uzaklarda saralyp, çyra ýanyp durdy. Şol tarapa eňdim. Ol ýerde telefon budkasy bar eken. Girdim-de, köpük atyp, gerek sanlarymy aýlaşdyrdym.
- Alo, diňleýän – diýip, trubkadan sandyrawuk aýal sesi eşidildi.
 - Alo! Liza daýza! Bu Witýa! – diýip, men gygyrdym.
 - Kim?
 - Witýa. Wiktor. Liza daýza, siziň ýegeniňiz...
 - Witýa? Wiý, Witýa jan... ezizim, gurgunmyň?
 - Daýza, salawmaleýkim. Sizi gutlaýan!
 - Sag boluň, ezizim... Gaty minnetdar.

– Men häzir size gezmäge barjak, Liza daýza.
 – Gezmäge barjak? Hawa, geliň, geliň... Alo? Witýa, kakaň gürleşjek bolup, trubka ýapyşyp otyr.
 – Alo, Wiktor – diýip, trubkadan kakamyň aladaly sesi eşidildi. – Näme boldy?
 – Hiç zat.
 – Sen nirede?
 – O nämä gerek?
 – Maşyny zaýaladyňmy?
 – Ýok-laý, kaka, nädýäň-aý. Maşyn gurat. Ýöne birhili ähliňizi göresim gelýär... – diýip, men jogap berdim.
 Ara ümsümlük aralaşdy. Kakam ynjalmary. Näme bolanyňy biljek boldy.
 – Alo! Wiktor! Hany, aýtsan-a näme boldy? Alo! Näme gürläňok? Alo!.. Näme boldy diýýän?...
 O näme beýle gygyrýar-aý? Näme bolanyňy men näbileýin...

Grigoriý GORIN.

Terjime eden: Täçmämmet JÜRDEKOW.

* * *

● Grigoriý Izrailýewiç Gorin (hakyky familiýasy Ofşteýn), rus ýazyjysy, dramaturg, senarist, telegepleşikleri alyp baryjy, Russiýa Federasiýasynyň sungatda at gazanan işgäri (1996), Russiýa Federasiýasynyň Döwlet baýragynyň laueraty (2002, aradan çykansoň).

1940-njy ýylyň 12-nji martynda Moswada dünýä inen ýazyjy ençeme çeper eserleriň we publisistik makalalaryň awtorydyr. G.Gorin Beýik Watançylyk urşy ýyllarynda 150-nji diwiziýanyň 3-nji söweşjeň goşun bölüminiň ştabynyň başlygy bolan podpolkownik Izrail Abalýewiç Ofşteýniň (1904, Woloçisk – 2000, San-Fransisko) ogludyr.

Geljekki ýazyjy 1963-nji ýylda Moskwanyň I.M.Seçenow adyndaky 1-nji medisina institutyny tamamlayar we birnäçe ýyllap «Tiz kömek» gullugynda lukman bolup işleýär.

Şeýle-de, G.Goriniň 1960-njy ýyldan başlap «Литературная

газета», «Юность» ýaly gazet-žurnallarda felýetonlary, satiriki hekaýalary çap bolup başlaýar.

1966-njy ýylda onuň satiriki hekaýalary A.Arkanow, F.Kamow, E.Uspenskiý ýaly ýazyjylar bilen birlikde bir ýygynyda çap bolup çykýar.

1978-1990-njy ýyllarda G.Gorin «Вокруг смеха» telegepleşigini alyp barýar. Şeýle-de ol, 1995-nji ýylyň 19-njy iýulynda berlip başlanan «Час пик» telegepleşigini hem taýýarlamaga gatnaşýar. Ömrüniň soňky ýyllarynda «Белый попугай» telegepleşigini taýýarlamaga işjeň gatnaşdy.

Meşhur satirik ýazyjy G.Gorin 2000-nji ýylyň 15-nji iýunynda 61 ýaşynyň içinde aradan çykdy.

www.kitapcylyar.ga Satiriki hekaýalar